

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

Sędziowie: SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa A. H.

przeciwko J. S. (1)

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 4 sierpnia 2014 r., sygn. akt II C 953/14

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zawiesić postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela J. S. (2) przeciwko dłużniczce A. H. o świadczenie pieniężne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach D. R. pod sygn. Km 82/14 do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2014 r. oddalił wniosek powódki A. C. o udzielenie zabezpieczenia powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach D. R. w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt Km 82/14 uznając, że powódka nie uprawdopodobniła w sposób dostateczny istnienia roszczenia stanowiącego podstawę do jego udzielenia, gdyż analiza zaoferowanych przez stronę powodową dowodów nie daje dostatecznej podstawy na obecnym etapie postępowania do uznania, że powódce przysługuje roszczenie do pozwanego, a roszczenie pozwu pomiędzy stronami postępowania jest sporne. Sąd również nie stwierdził, aby istniał interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, gdyż nic nie przemawia za tym, aby sytuacja ekonomiczna pozwanego była niestabilna.

Zażalenie na to postanowienie wniosła powódka zarzucając naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 243 k.p.c. poprzez niedokonanie wszechstronnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego w zakresie dowodów powołanych przez powódkę w celu wykazania istnienia roszczenia oraz dokonanie oceny dowodów w sposób sprzeczny z zasadami logiki i prawidłowego rozumowania, wyrażającej się w przyjęciu nietrafnych i wzajemnie sprzecznych kryteriów oceny, czy roszczenie powódki zostało uprawdopodobnione, a także art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. polegające na bezpodstawnym przyjęciu, iż powódka nie uprawdopodobniła interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia,

podczas gdy z opisanego stanu faktycznego, jak i przedłożonych dokumentów jednoznacznie wynika, iż brak udzielenia zabezpieczenia uniemożliwi bądź poważnie utrudni powódce wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia oraz osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Na tych podstawach wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez udzielenie zabezpieczenia we wnioskowanym zakresie oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do regulacji prawnej z art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia, które po myśli art. 732 k.p.c. udzielanej jest na wniosek, a w wypadkach, w których postępowanie może być wszczęte z urzędu - także z urzędu.

Przesłanki takiego zabezpieczenia ustawodawca uregulował w regulacji prawnej z art. 730¹ § 1 k.p.c., zgodnie z którym, udzielenie zabezpieczenia uzależnione jest od wykazania uprawdopodobnienia roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który stosownie do § 2 tego artykułu, istnieje w przypadku, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Sąd udzielając zabezpieczenia opiera się jedynie na uprawdopodobnieniu podnoszonych i wykazanych przez uprawnione. Przyjęty w niniejszej regulacji prawnej wymóg jedynie uprawdopodobnienia stanowi odejście od ścisłego formalizmu dowodowego. Tym samym uwzględnienie zgłaszanego wniosku następuje w przypadku gdy strona wykaże, choć w sposób nie dający pewności, że powołane okoliczności są wiarygodne i prowadzą do uznania opisanego na ich podstawie stanu faktycznego. Stanowi to więc rygor zdecydowanie słabszy niż w przypadku konieczności udowodnienia tych przesłanek.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 20 września 2012r. (I ACz 850/12), roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli istnieje szansa na jego istnienie. Wniosek ten może się w ostatecznym rezultacie okazać fałszywy w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego, co jednak nie ma wpływu na ocenę zasadności udzielenia zabezpieczenia, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego.

Powódka wnosząc o zabezpieczenie powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach D. R. w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt Km 82/14. Postępowanie egzekucyjne zostały wszczęte na podstawie zatwierdzonej przez Sąd Okręgowy w Nowym Sączu ugody sądowej z dnia 2 października 2013r. w sprawie o sygn. akt I C 526/13 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności nadaną dnia 25 listopada 2013r.

W niniejszym postępowaniu powódka wystąpiła z żądaniem pozbawienia wykonalności wskazanej powyżej ugody sądowej. Powódka żądanie to oparła na dokonaniu potrącenia wierzytelności przysługującej jej w stosunku do pozwanego, dołączając do wniosku oświadczenia o potrąceniu wierzytelności jak również wykazała sposób nabycia przez nią tych wierzytelności. Uznać zatem należało, że w tym zakresie powódka uprawdopodobniła roszczenie.

Również okoliczność, że na podstawie wskazanego powyżej tytułu egzekucyjnego zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne w której jako sposób egzekucji wskazano również egzekucję z nieruchomości, przy uwzględnieniu, że powódka opiera swoje roszczenie na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., czyniło zasadny uznanie, że powódka wykazała istnienie interesu prawnego.

Z tych względów, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji po myśli art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda